

מ"ח 1151/16 - יוחנן ברקאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 1151/16

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
יוחנן ברקאי

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר

החלטה

א. לפני בקשה להורות על קיומו של משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. המדובר בבקשה השלישית של המבקש למשפט חוזר (קדמו לה מ"ח 5765/13, המשנה לנשיא - כתארה אז - מ' נאור; מ"ח 138/11, השופט ס' ג'ובראן); הקודמות נדחו.

ב. עובדות הפרשה פורטו זה מכבר בהכרעת דינו של המבקש ובהליכים הקודמים, ועל כן אעמוד עליהן בתמצית בלבד. המבקש עבד כשומר לילה בפנימיה בנתניה, ובמסגרת עבודתו הכיר את אנטולי פאף (להלן המנוח), אשר עבד אף הוא כשומר בפנימיה. המבקש פוטר מעבודתו, ולאחר פיטוריו נהג להטריד את המנוח ואף הגיע לפנימיה ואיים עליו ברצח. המנוח התלונן במשטרה. לאחר מכן התקבל המבקש לעבודה כשומר בכפר חגלה וקיבל במסגרת עבודתו אקדח.

ג. ביום 16.3.05 דיווח המבקש כי הגיע לעבודתו בכפר חגלה, אף שהיה באותה עת באזור הפנימיה בנתניה. לאחר מכן, ירה המבקש באקדחו בעורפו של המנוח, שהיה בדרכו לפנימיה. המבקש עזב את זירת האירוע ונצפה מגיע למקום עבודתו בכפר חגלה; המנוח נמצא על ידי עובר אורח, פונה לבית חולים ושם מת מפצעיו. המבקש הורשע

ברצח בכוונה תחילה (עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) (פ"ח 1049/05). ערעורו של המבקש על פסק דין זה נדחה (ע"פ 9623/07), ונדחתה גם בקשתו לקיום דיון נוסף בעניינו (דנ"פ 5438/10). לאחר מכן הוגשו הבקשות למשפט חוזר, אך המבקש אינו משלים עם תוצאתן.

ד. בבקשה הנוכחית חוזר המבקש כלשונה אחר בקשתו השניה למשפט חוזר. טענתו המרכזית היא כי המנוח סבל מבעיות נפשיות קשות, ועל כן יש לתת משקל נמוך לתלונתו במשטרה כנגד המבקש אשר היותה, לשיטתו, אחת הראיות המרכזיות כנגדו. על רקע זה עותר המבקש לעיון בתיקו הפסיכיאטרי של המנוח, בקשה שנדחתה בהכרעה לגבי בקשתו השניה למשפט חוזר. המדינה בתגובתה לבקשה שבה וטוענת כי אין בבקשה הנוכחית, כקודמתה, כל עילה לקיום משפט חוזר ועל כן יש לדחותה.

ה. לאחר עיון בבקשה, בתשובה לה ובנספחים הרלבנטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין בידי להיעתר לה. כאמור, הבקשה דנא זהה לבקשתו הקודמת של המבקש (מ"ח 5765/13), ללא כל שינוי בנסיבות. כפי שכתבה המשנה לנשיא - כתארה אז - מ' נאור בהחלטתה בבקשה הקודמת:

"נראה כי המבקש מנסה להיתלות בעילה למשפט חוזר הקבועה בסעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט, שעניינה הצגת "עובדות או ראיות, העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון". עם זאת, לא עלה בידו לבסס עילה זו, או כל עילה אחרת למשפט חוזר. המבקש לא הראה כי המנוח סבל מ'בעיות נפשיות קשות' וכי אלו השפיעו על תלונתו נגדו. עם זאת, אף אילו הייתי מניחה, לטובת המבקש, כי יש יסוד לטענתו זו - וכאמור, אני קובעת כך כלל ועיקר - לא היה בכך לשנות את תוצאות משפטו. נגד המבקש עמדו ראיות שונות ורבות שהובילו להרשעתו. ראיות אלו נדונו בהרחבה בפסקי הדין בעניינו. עיון בהכרעת הדין מעלה כי תלונתו של המנוח נגד המבקש לא הייתה בין הראיות המרכזיות שעליהן התבססה המסקנה המרשיעה בבית המשפט המחוזי. בנוסף, כפי שציינה המדינה, גם בית המשפט העליון לא מנה את התלונה בין הראיות שביססו את אשמתו של המבקש והובילו לדחיית ערעורו".

דברים אלה מדברים בעדם ויפה כוחה אז כעתה. המערער, כאמור, אינו משלים עם הפסיקה - אך לא העלה עילה של ממש להליך הנדיר של משפט חוזר.

ו. לפיכך, אני נעתר לבקשה.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ו (14.6.2016).

המשנה לנשיאה